।। दुर्गा सूक्तम् ।। (तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवंदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः॥१॥

तामग्निवंणां तपंसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कंर्मफलेषु जुष्टांम्। दुर्गां देवी । शरंणमहं प्रपंद्ये सुतरंसि तरसे नर्मः॥२॥

अग्ने त्वं पारया नव्यों अस्मान्थ्स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला ने उुवीं भवां तोकाय तनयाय शं योः॥३॥

विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुं न नावा दुंरिताऽतिपर्षि। अग्ने

अत्रिवन्मनंसा गृणानौंऽस्माकं बोध्यविता तनूनांम्॥४॥

पृतना जित्र सहंमानमुग्रमुग्नि हवेम परमाथ्सधस्थांत्। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वा क्षामंदेवो अति दुरितात्यग्निः॥५॥ प्रत्नोषिं कमीड्यों अध्वरेषुं सनाच होता नव्यंश्च सर्थ्सि। स्वाश्चाँग्ने

तनुवं पिप्रयंस्वास्मभ्यं च सौभंगमायंजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टंमयुजो निषिक्तं तवेंन्द्र विष्णोरनुसश्चरेम। नाकंस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥७॥

> कात्यायनायं विदाहें कन्यकुमारिं धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयांत॥

दुर्ग सूक्तम् 2

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/

stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/